

Bijbels perspectief

Woord van de week

Lijdensweek

Colossenzen 3:2

Bedenk de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn.

Wat in het gebed dat Jezus vlak voor zijn lijden en sterven bad, en wij wel het Hogepriesterlijk gebed noemen, onmiddellijk opvalt is, dat het verheerlijken van de Vader voor Hem zijn allereerste prioriteit blijkt te zijn. Stellen we ons voor, Hij wist dat het kruis met alle pijn en doodsangst voor Hem lag en toch zag Hij af van zichzelf en op naar de Vader! Hoe verschillend met ons op het moment dat wij met een crisis in ons leven worden geconfronteerd hè? Hoe zijn wij juist op zulke momenten bezig met allereerst en veelal alleen onszelf. Zelfs als er in dergelijke omstandigheden gebeden wordt. Het 'hoe kom ik hier doorheen' houdt ons eerder bezig dan de vraag 'hoe wordt God in deze problemen verheerlijkt'. Het laatste komt ons misschien juist in crisissituaties als bijna bizar voor. Het kan zelfs zijn dat er, als de spanningen ons in penibele omstandigheden boven het hoofd groeien, eerder gekozen wordt voor vloeken en dat dit om ons heen juist als een begrijpelijke en logische reactie wordt gezien.

Hoe komt dit eigenlijk? Ga je te ver door te stellen dat de oorzaak, met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid, gezocht moet worden in het feit dat we onderhand zo gehersenspoeld zijn door een wereld waarin het eigenbelang als de enig juiste levensinstelling wordt gezien en gepropageerd? Domineert immers niet de zelfzucht als we kijken naar de ieder bekende en schijnbaar als regel voorkomende uitspraak: ikke ikke en de rest kan stikken? Wordt als gevolg hiervan bijvoorbeeld niet binnen juist de zogeheten professionele hulpverlening als eerste ingezet op - en als absolute noodzaak verkondigd: 'een opkomen voor jezelf'? En dat tegenwoordig zelfs binnen de christelijke hulpverlening? Laten we eerlijk zijn: is er nog ruimte voor de door Jezus zelf verkondigde en juist binnen de lijdenstijd door Hemzelf getoonde instelling van een afzien van jezelf en eerst opzien naar God? Wordt in deze niet ook pijnlijk duidelijk hoe ver de gemeente van Jezus Christus in verkondiging en praktijk van het wezenskenmerk van het evangelie is afgeweken? Kennen we nog de inhoud en bedoeling van Jezus' woorden als Hij zegt: leert van Mij dat Ik...

Christus heeft de kerk in de wereld geplaatst om Hem uit te dragen, te *leven!* Maar het heeft er al meer de schijn van dat de wereld in de kerk is gekomen met haar dogma 'leef je eigen leven' - en de boodschap van het evangelie? Die heeft alleen in zoverre waarde als het jou *daarin* bevestigt! Dan lees je het gekozen tekstwoord van Paulus: bedenk de dingen die boven zijn... Dát is wat Jezus leefde en voorleefde, biddend. Hij was totaal gericht op de Vader, op het doen van zijn wil en stelde: 'zonder Hem kan Ik niks doen'. Wij wel? Kan ik zonder Hem niet alleen het leven aan, maar juist welke crisis ook? De gang naar het kruis is zeker een zoenoffer om en voor ons, maar allereerst een brandoffer aan de Vader. Iets om op weg naar Pasen eens over na te denken en ons leven aan te spiegelen: bedenk de dingen die boven zijn... wat doe ik met het kruis?

Gebed

Drie-enig God het past om vergeving te vragen dat we ons zo gemakkelijk laten hersenspoelen door de wereld door meer oog te hebben voor onszelf dan voor Uw glorie. Was ons door het waterbad van Uw Woord en maak ons verlangend beeldrangers en navolgers te zijn van Uw Zoon, juist nu zijn wederkomst zo dichtbij is. We bidden dit in de naam van Jezus. Amen.